

THE RHYTHM OF ISTANBUL İSTANBUL'UN RİTMİ

SANATÇILAR / ARTISTS
ANGELA BULLOCH
PETER KOGLER
JULIAN OPIE
TONY OURSLER
STEPHAN REUSSE
ELISABETH WALLNER

KÜRATÖR / CURATOR
GISELA WINKELHOFER
18 EYLÜL SEP.
30 EKİM OCT. 2010

THE
RHYTHM
OF ISTANBUL
**İSTANBUL'UN
RİTİMİ**

KÜRATÖR / CURATOR

Dr. Gisela
Winkelhofer

Ses ve ritim, müziğin temel unsurlarıdır. 2010'da Akbank Sanat Merkezi, dünyanın en tanınmış caz festivallerinden biri olan Akbank Caz Festivali'nin 20. yıldönümünü kutluyor.

Bu kutlamalar vesilesiyle altı uluslararası çağdaş sanatçı, ışık, ses, ritim ve hareketten oluşan çalışmalarını sergileyecekleri bir projede yer almak üzere davet edildiler. Seçtiğim işler, konuları açısından "İstanbul'un Ritmi" sergisine uygun olan, fakat birbirinden farklı işlerdir. Her sanatçı, çalışmasını farklı şekilde oluşturdu; kiminin çalışması soyuttu, kimininki ise son derece betimsel.

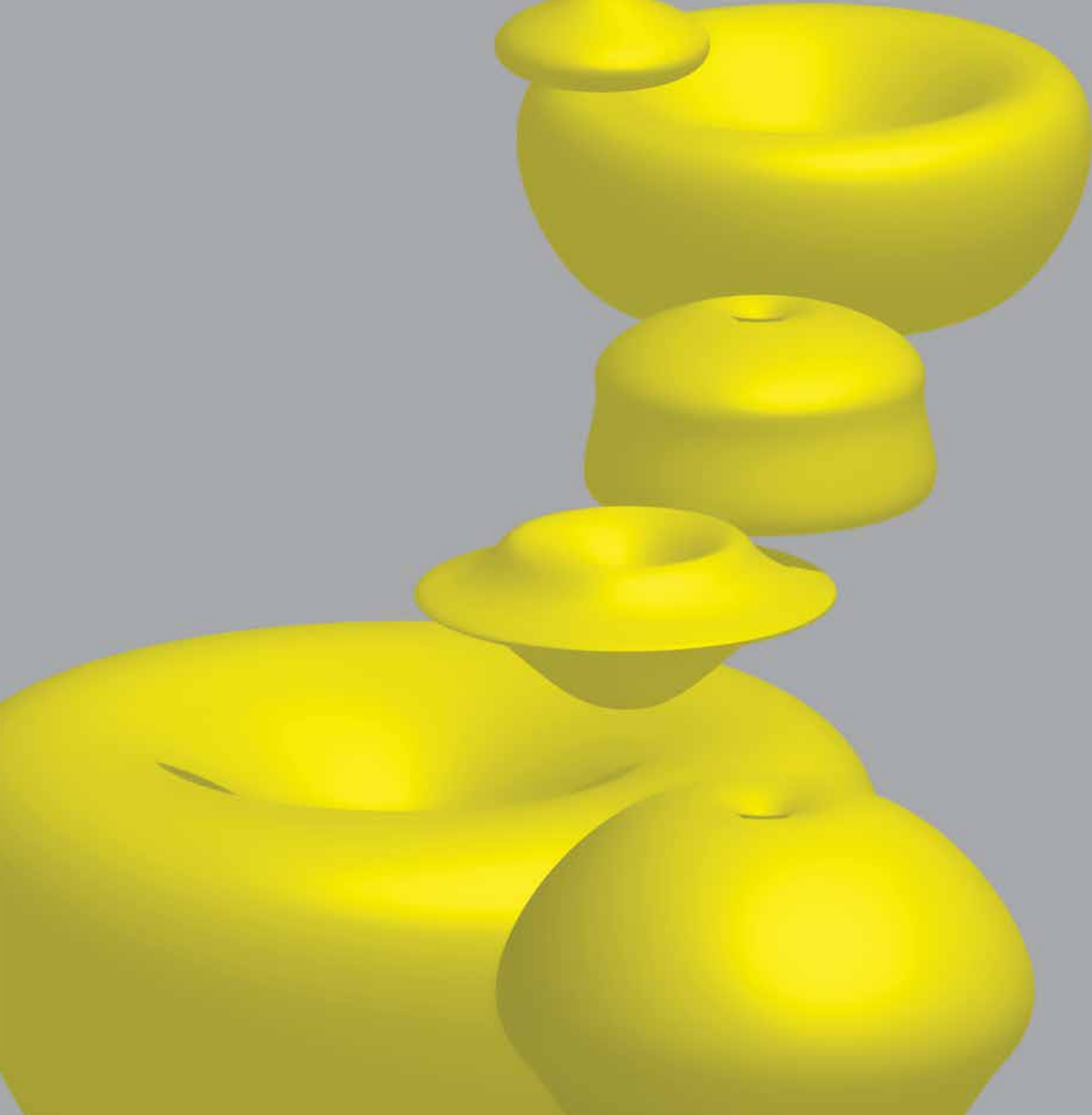
Pek çok işinde biyogeribildirim sistemlerinden yararlanan sanatçı Angela Bulloch, 8 Sapkın Pikselin İlerleyişi'ni sundu. İşlerinde insanlar ve kitle iletişim sistemleri arasındaki ilişkiyi mizah, ironi ve yaratıcılıkla ele alan Tony Oursler, konuşan tek bir ABD doları ve yanan sigaralar gösterdi; her ikisi de video projeksiyonuydu. Julian Opie, LCD ekranda son bilgisayar filmini gösterdi, Rod ve Verity Yürürken. Stephan Reusse Dominique, Dansçı adlı lazer tarama çalışmasıyla katıldı. Peter Kogler'in bilgisayarda tasarlanmış desenleri mekânın birinci katında gösterildi. Elisabeth Wallner'in Metamorfoz adlı videosu ise, özneler ve nesneler arasındaki metamorfik ilişki ve değişimleri inceledi.

Niyetim, davet ettiğim bu uluslararası sanatçıların birçok farklı enerjiden oluşan

Sound and rhythm are basic elements in music. In 2010, Akbank Art Center celebrates the 20th anniversary of the Akbank Jazz Festival, one of the most renowned jazz festivals in the world.

On this occasion, six international contemporary artists were invited to participate in a project with a display of their works of light, sound, rhythm, and movement. I have chosen a variety of artworks thematically related to "The Rhythm of Istanbul" exhibition. Each artist formulated his/her contribution in a different way; some abstractly, others very figuratively.

Angela Bulloch, an artist who makes use of bio-feedback systems in many of her works, presented the Progression of 8 Perverted Pixels. Tony Oursler, whose ingenious works deal with the relationship between the individual and mass media systems with humour and irony, showed a single speaking-US Dollar banknote and burning cigarettes; both are video projections. Julian Opie exhibited his latest computer film on an LCD screen, Rod and Verity Walking. Stephan Reusse participated with a laser-scanning artwork, called Dominique, the Dancer. The architectural space on the first floor provided Peter Kogler's computer generated designs, and last but not least, the video Metamorphosis produced by Elisabeth Wallner explored metamorphic changes and relationships between subjects and objects.

bu heyecan verici kentle ilgili görüşlerini yansıtmalarına olanak sağlamaktı. Yaptıkları işler birbirinden farklı olmakla birlikte, hepsini buluşturan ortak noktalara sahipti: ışık, ses, ritim ve hareket.

Son yıllarda Prag'ın kamusal alanlarında pek çok serginin küratörlüğünü yaptım. Çağdaş sanatta nispeten daha yeni olup gelecek vaat eden kentlerde özel bir dönemi veya olayı kutlamak üzere yapılacak olağanüstü gösterilere her zaman ilgi duydum. Bu tür kentlerdeki çağdaş sanat yaşamı, çağdaş sanatın oturmuş olduğu kentlerden çok daha dinamiktir. Bu dinamik süreçlerin içinde yer almak, her zaman için zorlu bir fırsat teşkil eder.

Dolayısıyla dikkatimi, tarihi, kültürü, güzelliği, kültürel mirası, dost canlılığı ve misafirperverliği, dinamik ve özgün havasıyla son derece ilginç bir şehir olan İstanbul'a çevirdim. İstanbul, pek çok açıdan çok farklı düzlemleri olan, Avrupa'nın en büyük metropolü, en canlı ve dinamik çağdaş sanat şehridir. Yerel sanat topluluğu değişik alanlardan akan bu olumlu enerjiyi bir araya getirip yönlendirebilirse, İstanbul önümüzdeki yıllarda Avrupa'nın en önemli sanat odaklarından biri haline gelebilir.

Çağdaş sanatın geleceğini hep birlikte yaratalım!

İstanbul, Ekim 2010

My intention was to invite international artists to elaborate on their views in relation to this vibrant city with all its variety of energies. The artworks vary, but have commonality: light, sound, rhythm and movement.

Over the last years I have curated several exhibitions in public spaces in Prague. My interest has always focused on the presentation of extraordinary shows in celebration of a special period of time or occasion related to up-and-coming cities. The contemporary art scenes in such cities are more dynamic than that in established ones. It is always a challenge to be a part of these dynamic processes.

Consequently, my focus turned to Istanbul, which is very fascinating with its history, culture, beauty, cultural heritage, friendliness and hospitality, dynamic and unique atmosphere. Istanbul is the biggest metropolis in Europe, with many cuts at very different levels, and the most vibrant and dynamic contemporary art city in Europe. If the local art community is able to cluster and direct all these positive energy flows coming from various fields, Istanbul may become one of the top contemporary art destinations in Europe within the next few years.

Let's create the future of contemporary art!

Istanbul, October 2010

ANGELA BULLOCH

Angela Bulloch 1966 yılında Kanada’da, Rainy River’da doğdu. ‘Freeze Generation’dan olan Bulloch, 1985 – 1988 yılları arasında Goldsmiths’te okudu. Kunsthaus Glarus (2001), UC Berkeley Art Museum (2003), Le Consortium Dijon (2005), Modern Art Oxford, Secession Viyana, The Power Plant, Toronto (2005) ve Lenbachhaus Münih’te (2008) kişisel sergiler açtı. İşleri şu anda Hayward Gallery’deki The New Decor sergisinde gösterilmenin yanı sıra, Tate Liverpool ve The Museum of Modern Art, New York’ta açılan Colour Chart: Reinventing Colour, 1950 to Today (Renk Kataloğu: 1950’den Günümüze Rengin Yeniden Oluşturulması) sergisinde, ve Guggenheim müzesinin tavanına asılmak üzere yaptığı yerleştirme ile New York’taki Theanyspacewhatever’da sergilendi.

Angela Bulloch, 1997 yılında Turner Prize ve 2005’te Preis der Nationalgalerie für junge Kunst ödüllerine aday gösterildi. Bulloch, çalışmalarını Berlin ve Londra’da sürdürmektedir.

Geçmişte sık sık, farklı şekillerde kullandığı ve sanatçının şekilsel imzası olan, bildiğimiz kare piksel, daha sonra birbirine bağlı cisimler serisini oluşturarak, bu basit ve temel unsurdan oluşan garip sapmalara dönüşür. Bu durum, normal küpü gitgide karmaşık ve düzensiz bir çokyüzlü şekil haline getirir. Kutu yapısı, ön yüz, iç yüz ve arka tarafı olduğunu varsayacağımız yüzleri, sayıları katlanarak artan çok yüzeyli şekillere dönüşür.

Öyle görünüyor ki şeklin indirgenme ve arıtılmasındaki modernist stratejilerin varsayılan sonucu olan küp, tersinden bir sorunla karşılaşır. İlerleme gösterme anlamında zamanın ileri gitmesi, her şeyin özünün ortaya çıkarılmasının şart koşulduğu çağdaşlığın bilinen yolundan gidemeyip, matematiksel bir sorun içinde kıvrılıp çoğalır. Ön yüzü tek taraflı, düz, monokrom bir yüzey haline gelen normal küp, şeklin yansıması olan çoklu görüntülerle patlar.

Angela Bulloch was born in Rainy River, Canada in 1966. Part of the ‘freeze’ generation, she studied at Goldsmiths between 1985 and 1988. Her solo museum exhibitions include Kunsthaus Glarus (2001), UC Berkeley Art Museum (2003), Le Consortium, Dijon (2005), Modern Art Oxford, Secession Vienna and The Power Plant, Toronto (2005), and Lenbachhaus Munich (2008). Her work is included in the current Hayward Gallery exhibition, The New Decor, and was included in Colour Chart: Reinventing Colour 1950 to Today at Tate Liverpool and the Museum of Modern Art New York, and Theanyspacewhatever for which she created an installation for the ceiling of Frank Lloyd Wright’s Guggenheim in New York.

She was nominated for the Turner Prize in 1997 and for the Preis der Nationalgalerie für junge Kunst in 2005. Angela Bulloch lives and works in Berlin and London.

Starting out from a regular cubic pixel – a signature formal element of Angela Bulloch’s artistic language, which she has used widely in the past, in various different ways – the series of interconnected objects unfolds as a strange perversion of this simple basic element. The progression gradually transforms the regular cube into a complex irregular polyhedron. The structure of a box with its frontal screen, its prescribed front and backside, becomes a multifaceted shape, whose number of screens incrementally multiply.

The cube, as the supposed end result of modernist strategies of formal reduction and purification, appears to undergo a reversed complication. The progression of time as progress no longer follows the prescribed route of modernity, which orders things to reveal their core, but twists and proliferates in a mathematically prescribed complication. The one-sidedness of the regular cube, where the screen is reduced to a frontal flat monochromatic surface, is exploded to a multiplicity of views, mirrored in the shape.

8 Sapkın Pikselin İterleyişi II, 2008
7 tane DMX Modülü, 1 tane Siyah Kutu Modülü,
Pleksiglas, Basılı Alüminyum Levha, DMX Kablosu,
RGB Işıklandırma Sistemi, DMX Kontrol Masası
52 x 52 x 52 cm - 62 x 70 x 62 cm

Progression of 8 Perverted Pixels II, 2008
7 DMX Module, 1 Black Box Module, Plexiglass,
Printed Aluminium Plate, DMX Cable,
RGB Lighting System, DMX Controller
52 x 52 x 52 cm - 62 x 70 x 62 cm

PETER KOGLER

Peter Kogler, 1959'da, Avusturya'da, Innsbruck'ta doğdu; 1979'dan beri eserlerini ulusal ve uluslararası düzeyde sergiliyor; son sergileri arasında Schirn Kunsthalle, Frankfurt (2010), MUMOK, Viyana (2008), 50. Biennale di Venezia (2006), MoMA, New York (2006), Şanghay Bienali (2006) ve Kunsthau Bregenz'deki (2000) sergiler yer alıyor. Peter Kogler mekan enstalasyonlarıyla iki kez Kassel'deki documenta'ya (1992, 1997) katıldı ve 46. Venedik Bienali (1995) kapsamında Avusturya Pavyonu'na dahil oldu.

Bu süreçte Kogler, dış mekânda bina cephelerine büyük ölçekli projeler yapmıştır. Bunlar arasında Frankfurt Schauspielhaus binası (2002), Paris "Nuit Blanche" (2004) çerçevesinde binalara animasyon ya da Viyana Havaalanı katlı otoparkı projeleri (2005) yer almaktadır.

Peter Kogler, 1993-2006 yılları arasında Viyana Güzel Sanatlar Akademisi'nde ders vermiştir. 2008'den bu yana ise Münih Güzel Sanatlar Akademisi'nde grafik sınıfına danışmanlık yapmaktadır.

Kogler, Viyana'da yaşamakta ve çalışmaktadır.

Peter Kogler, born in 1959, in Innsbruck, Austria, exhibits his works since 1979 at both national and international level; recently in Schirn Kunsthalle, Frankfurt (2010), in MUMOK, Vienna (2008), in the 50. Biennale di Venezia (2006), in MoMA, New York (2006), in the Shanghai Biennale (2006) or in Kunsthau Bregenz (2000) among others. Peter Kogler participated with his space installations twice in the documenta in Kassel (1992, 1997) and recorded the Austrian pavillon in the framework of the 46. Biennale di Venezia (1995).

In the meantime, Kogler kept performing large-scale projects on the facades in the outer space; for instance in Schauspielhaus Frankfurt (2002), animations on the buildings in the framework of the Paris "Nuit Blanche" (2004) or in the parkade of the Vienna Airport (2005).

Peter Kogler taught in the Academy of Fine Arts Vienna between 1993 and 2006, and he supervises graphics lessons in the Academy of Fine Arts in Munich since 2008.

He lives and works in Vienna.

İsimsiz, 2010
Bilgisayar Animasyonu Projeksiyonu

Untitled, 2010
Computer Animation Projection

Multimedya sanatçısı, bilgisayar sanatlarının öncüsü kabul edilmektedir. 25 yılı aşkın bir süredir, sergi mekânını sanatsal çalışmasının bir unsuru haline getirerek, sergi mekânı algısını kökten değiştirmiştir.

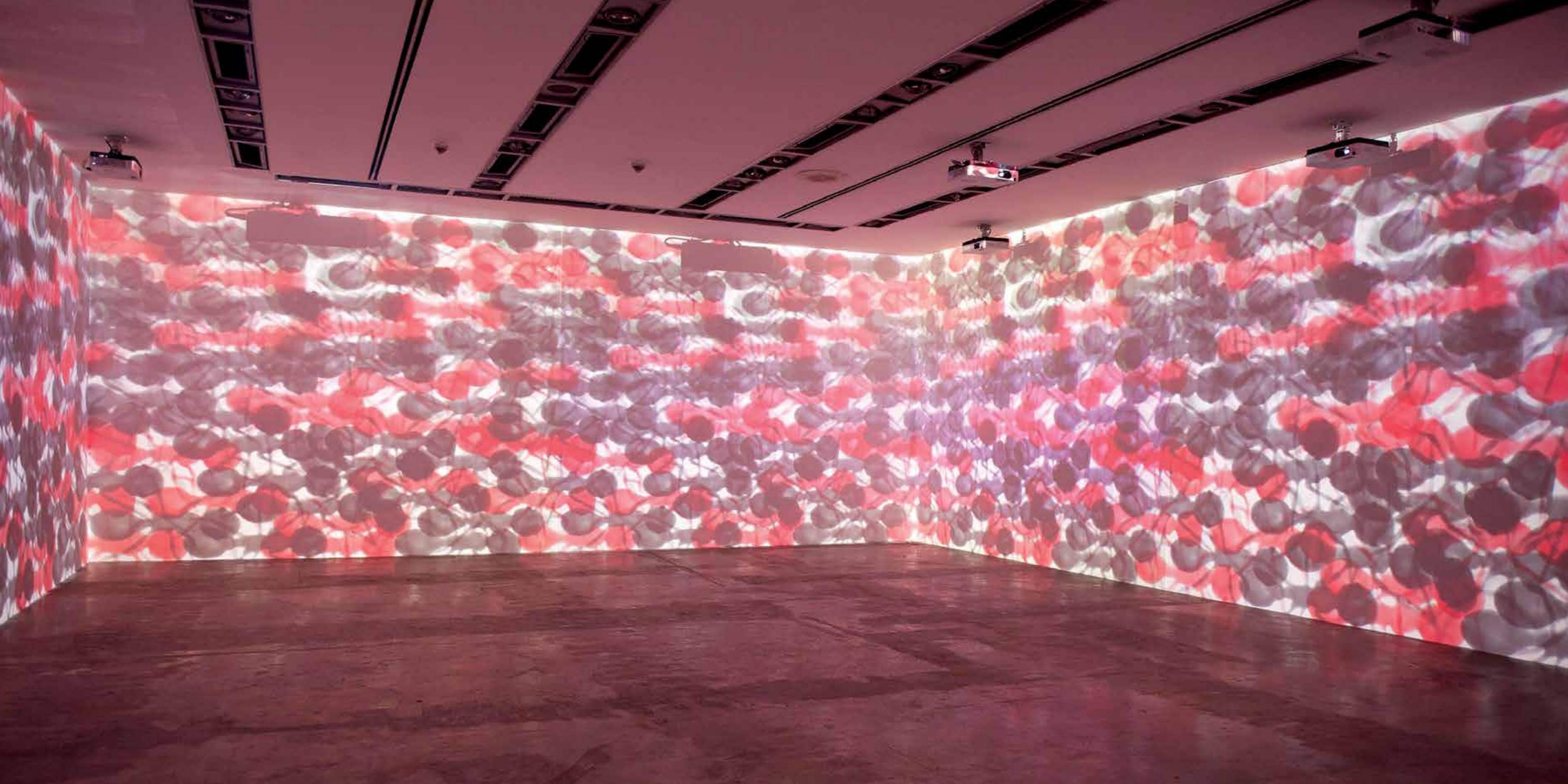
Mekân enstalasyonlarında mekânın üç boyutu, imge yüzeyine dönüşür: organik formlar, borular veya tel örgüler, duvar kâğıdı ya da yansıtma yüzeyi formuna bürünür; duvarları kaplar ve zemini zapt eder. Günümüzün nadir sanatçıları gibi, Kogler de böylece, veri akışı ve elektroniğin giderek daha fazla belirlediği dünyamız için etkileyici imge kodları bulur ve bu görselleştirmeyi dezoryantasyonun bedensel deneyimiyle birleştirir.

Ünlü karınca, boru ve beyin motifleri, 1980'lerin başından bu yana Kogler eserlerinin dilinin bir parçası kabul edilir. Bu motiflerde, 1970'li ve 1980'li yılların popüler simge teorisine bir meydan okuma görülür. Bunlarla, enformasyonun ve enformasyon akışının işlevleri ve anlamları dolayımlanır. Fakat Kogler aynı zamanda bu motiflerde, bireysellik ile toplumsal kolektif arasında ifade bulan tekabüliyetin ideal metaforlarını bulur. Karıncalar, borular ve beyin, çok dillidir. Kendi tarzlarında, açık ve evrensel birer simgedirler.

The multi-media artist is considered as the pioneer of computer-generated art. In more than 25 years, he radically transformed the perception of exhibition space and developed it into an integral part of his artistic work.

In his installations, the three dimensions of the space changes into the image surface: organic forms, piping or meshworks reforge in the form of wallpaper or projection facades, overgrow the walls and seize the ground. Hence, like few other artists of our times, Kogler finds influential images of codes for our world which is increasingly determined by data streams and electronics and combines this visualization with a bodily experience of disorientation.

Since the beginning of the 80s, the familiar motifs of ant, tube or brain are counted among the language of Kogler's works. They reflect a challenge against the 1970s' and 1980s' popular symbolism theory. The meanings and functions of information and information-flow are mediated through them. Kogler also finds in them the perfect metaphor for those correspondences which come to expression between the individuality and social collective. The ant, tube and brain are at most polyglot. They are clear and universal symbols in their own way.

JULIAN OPIE

Julian Opie, dünyaca tanınan, çağdaş sanatın önde gelen sanatçılarından biridir. 1958 yılında doğan Opie, şu anda Londra’da yaşamaktadır. Eğitimini Goldsmith College of Art’ta tamamlayan sanatçı, kısa bir süre sonra Londra’da Lisson Gallery ve ICA’de, Köln’de Kunstverein’de ve Fondation Cartier pour l’art contemporain’de sergi açtı.

Eserleri Londra’daki Tate Modern ve The National Portrait Gallery, New York’taki MoMA, Tokyo’daki MOMAT ve Amsterdam’daki Stedelijk gibi dünyanın en önemli müzelerinde ve sanat koleksiyonlarında yer almaktadır.

Sanatçı, işlerinde kullandığı bilgisayar animasyonu, ses ve LED ekran ile heykelden beklenmedik anlamlandırmalar ortaya çıkarır. İşlerinde klasik portreler, heykeller ve Japon mangalarının yanı sıra, birçok teknolojik ortam da etkili olmaktadır.

İşlerinin en önemli özelliği, her şeyin en öz haline indirgenmesidir. Bu leitmotif özellikle portrelerinde belirgindir. Sanatçı son derece biçimsel olan işlerinin bazılarında fotoğrafı veya kısa filmi, bilgisayar animasyonu ile betili reproduksiyona dönüştürür. Yeni malzemeler ve ortamlar kullanarak yaptığı, görüntü ve şekle yenilik getiren resimleri, çağdaş dünyayı anlatır.

Julian Opie, 2001 yılında İngiliz müzik grubu Blur’ün “Best of Blur” CD kapağı için yaptığı illüstrasyon ile Music Week dergisinin en iyi illüstrasyon ödülünü aldı.

Julian Opie is amongst the leading contemporary artists of international reputation. Born in 1958, he now lives and works in London. Opie studied at the Goldsmith College of Art and shortly afterwards exhibited at the Lisson Gallery and in the ICA in London, at the Kunstverein Cologne and the Fondation Cartier pour l’art contemporain.

His artworks form part of the most distinguished art collections and museums of the world, such as The Tate Modern, The National Portrait Gallery in London, MoMA in New York, MOMAT in Tokyo, and the Stedelijk Museum in Amsterdam.

An unexpected interpretation of the sculpture is achieved by using computer animation, sound and LED screens. The broad spectrum of different influences which form the basis for Opie’s works, such as classic portraits and sculptures as well as Japanese manga comics, is matched by the various media and technologies employed in his works.

The reduction to the essential is the main characteristic of his work. This leitmotif is especially evident in his portraits. His highly stylistic work includes the transmission of photography (or short movies) into figurative reproductions, which are created by means of a computer animation. His illustrations enable a new access to images and forms, which, being made out of new materials and media, refer to the modern world.

In 2001 Julian Opie received the prize of best illustration issued by the magazine Music Week for his cover illustration of the British music group Blur’s CD “Best of Blur”.

Rod ve Verity Yürürken, 2010
Bilgisayar Filmi - 55 inç LCD Ekran - PC
128 x 75 x 7.3 cm

Rod and Verity walking, 2010
Computer Film - 55 inch LCD Screen - PC
128 x 75 x 7.3 cm

TONY OURSLE

Özellikle video, heykel ve performans sanatını birleştirerek yaptığı yenilikçi çalışmalarla tanınan Tony Oursler'in işleri, insanlar ve kitle iletişim sistemleri arasındaki ilişkiyi mizah, ironi ve yaratıcılıkla ele alır.

Tony Oursler 1957 yılında, New York'ta doğdu. Lisans derecesini 1979 yılında Valencia, California'daki California Institute for the Arts'tan aldı. Çalışmalarında video, heykel, yerleştirme, performans sanatı ve resim gibi birçok ortamı kullanır. Oursler'in işleri Walker Art Center (Minneapolis), Documenta VIII, IX (Kassel), Museum of Modern Art (New York), Whitney Museum of American Art (New York), Centre Georges Pompidou (Paris), Carnegie Museum of Art (Pittsburgh), Skulptur Projekte (Münster), Museum Ludwig (Köln), Hirshhorn Museum (Washington), Tate (Liverpool) gibi son derece saygın kurumlar ve özel koleksiyonlarda yer almıştır.

Sanatçı, yaşamını ve çalışmalarını New York'ta sürdürmektedir.

Oursler, 2010'da, Avusturya'da bulunan Kunsthau Bregenz'de, müzenin üç katından fazlasını kaplayan, 'Lock 2, 4, 6' başlıklı çok büyük bir sergi açtı. 'Dispositifs' adlı retrospektif sergisi, Paris'te Jeu de Paume'dan Salamanca'da DA2 Domus Atrium'a ve Kopenhag'da Kunstforeningen'e kadar dolaştı.

Sanatçı 2010 sonbaharında Brezilya'da Centro Cultural Oi Futuro'da bir kişisel sergi açtı. Tony Oursler ayrıca Ekim 2010'da açılacak olan Adobe Museum of Digital Media'da sergi açacak olan ilk sanatçı oldu.

Primarily known for his innovative combination of video, sculpture, and performance, Tony Oursler's work explores the relationship between the individual and mass media systems with humor, irony and imagination.

Tony Oursler was born in New York in 1957. He completed a BA in fine arts at the California Institute for the Arts, Valencia, California in 1979. His art covers a range of mediums working with video, sculpture, installation, performance and painting. Oursler's work has been exhibited in prestigious institutions including the Walker Art Center, Minneapolis; Documenta VIII, IX, Kassel; Museum of Modern Art, New York; Whitney Museum of American Art, New York; the Centre Georges Pompidou, Paris; the Carnegie Museum of Art, Pittsburgh; Skulptur Projekte, Münster; Museum Ludwig, Cologne; the Hirshhorn Museum, Washington; the Tate, Liverpool and other prestigious private collections worldwide.

The artist currently lives and works in New York City.

In 2010 Oursler presented 'Lock 2, 4, 6', an immersive exhibition at the Kunsthau Bregenz in Austria, which took over three floors of the museum and recently, his retrospective exhibition Dispositifs traveled from the Jeu de Paume in Paris to the DA2 Domus Atrium in Salamanca and the Kunstforeningen in Copenhagen.

In the fall of 2010 he presented a solo exhibition at the Centro Cultural Oi Futuro in Brazil. Tony Oursler is the first artist to have an exhibition in the Adobe Museum of Digital Media, which launches October 2010.

Marlboro American Spirit Parliament Marlboro
Camel Winston Salem Marlboro Camel, 2009
Karışık Teknik (sigara üzerine projeksiyon)
152 x 18 x 18 cm (her bir sigara)

Marlboro American Spirit Parliament Marlboro
Camel Winston Salem Marlboro Camel, 2009
Mixed Media (projection on cigarettes)
152 x 18 x 18 cm (each piece of cigarette)

Düğüm, 2010
Karışık Teknik
180 x 5 x 81 cm

Knot, 2010
Mixed Media
180 x 5 x 81 cm

STEPHAN REUSSE

1954 yılında doğan Stephan Reusse, Köln’de yaşamaktadır. 1997 yılında Villa Romana’da konuk olan sanatçı, 2000-2006 yılları arasında Köln’deki sanat okulunda yeni medya ve fotoğraf dersleri verdi. Sanatçının “Bina üzerinde sanat” projelerinin en önde gelenleri arasında Münster, Toronto, Vancouver ve Şanghay’da yaptığı lazer taramaları yer alır.

“Dominique, performansçının hareketli hatlarının lazer tarayıcıyla yansıtıldığı bir ışık heykelidir. Otantikliği harekette arayan, soyutlanmış konturlardır. Grafiklerin gerçek zaman akışıyla örtüşmesi için, hızlı dönen beyaz ışıklı lazer tarayıcı için özel bir donanım/yazılım geliştirildi.

Çalışmalarım, otantikliği; yeni medyaların sunduğu soyutlama olanaklarında arar. Bir ışık çalışması olarak Dominique de, hareketli bir ışıkla algımızda gerçek otantik hareket kalıbını simüle etmek için lazer tarayıcıları kullanır. İmgelem ve algı yoğunlaşır, ardında uçucu ikonlar bırakır.

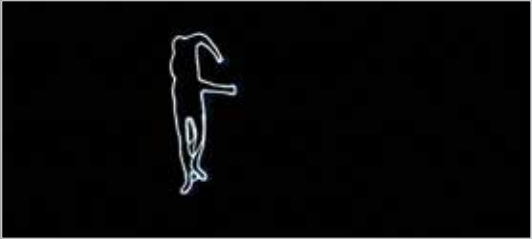
Gördüklerimiz, gördüğümüz anda bir anıya dönüşür. Belleğimiz bu görsel bilgileri gerçek simgelerle özdeşleştirir; deneyimlerine dayanarak bir resim kurar. Çizgilerden kalan izler, kısmen soyut simgeselliklerinde belleğimize gerçekmiş gibi yansır.” Stephan Reusse

Stephan Reusse was born in 1954 and now lives in Cologne. In 1997 he was guest at the Villa Romana. He taught new media and photography at the art school of Cologne between 2000 and 2006. Amongst his most esteemed “art on buildings” projects are the laser screenings in Münster, Toronto, Vancouver and Shanghai.

“Dominique is a light sculpture projecting the moving performer’s silhouette by using a laser scanner. It is an abstract silhouette, and the movement defines its authenticity. For the fast rotating white light scanner, a special software/hardware has been developed to display the graphics in real-time.

My works, which thanks to the new media technologies, experience their own abstractions, search for authenticity. The light sculpture Dominique uses laser scannings and a moving line of light in order to simulate real, authentic movement patterns in our perception. The merging of fugitive imagination and perception results in icons.

Whatever we perceive, it immediately manifests itself in our memory. Our memory tries to synchronize the visual information with real representations, and constructs an image based on the individual experiences. Yet they are only traces of lines which in their partly abstract symbolism, reflect only on a reality-level in our memory.” Stephan Reusse

Dominique, 2009
Lazer Yansitma

Dominique, 2009
Laser Scanning

ELISABETH WALLNER

Elisabeth Wallner 1974 yılında Avusturya'da doğdu. Viyana Güzel Sanatlar Akademisi'nde ve Londra'da Royal College of Art'ta okudu. 1999 Henry Moore Gallery, Londra; 2000 Semperdepot, Viyana; 2000 Steirischer Herbst, Graz; 2001 Semperdepot, Viyana; 2002 Bienal, Prag; 2009 ESCEHAERIEFTE, Münih'te çeşitli sergi ve projelere katıldı. Elisabeth Wallner, yaşamını ve çalışmalarını Almanya'da, Münih'te sürdürmektedir.

Sanatçının çalışmalarının çoğu, özne ve nesne arasındaki metamorfik ilişki ve değişimleri inceler. Özünde pürist olan Wallner, minimalist dokunuşuyla her öznenin ruhunu yakalamaya çalışır. Bu sadeliğin getirdiği açıklık ve güç; video, fotoğraf, resim ya da yazı olsun, sanatçının her ortamda yaptığı işe yansır.

"Metamorfoz" bir kişileştirme sürecini anlatır; nesneden özneye dönüşümün sürecini...

Elisabeth Wallner was born in 1974 in Austria. She studied at the Academy of Fine Arts, Vienna and at Royal College of Art, London. She participated in the following exhibitions and projects: 1999 Henry Moore Gallery, London; 2000 Semperdepot, Vienna; 2000 Steirischer Herbst, Graz; 2001 Semperdepot, Vienna; 2002 Biennale, Prague; 2009 ESCEHAERIEFTE, Munich. Elisabeth Wallner lives and works in Munich, Germany.

Much of the artist's oeuvre explores metamorphic changes and relationships between subjects and objects. A purist at heart and gifted with a minimalist touch, Elisabeth Wallner strives to capture the essence of each subject. The power and clarity of this simplicity is reflected in her work in every medium - be it video, photography, artwork, or text.

"Metamorphosis" describes a process of personification; the transformation from object to subject...

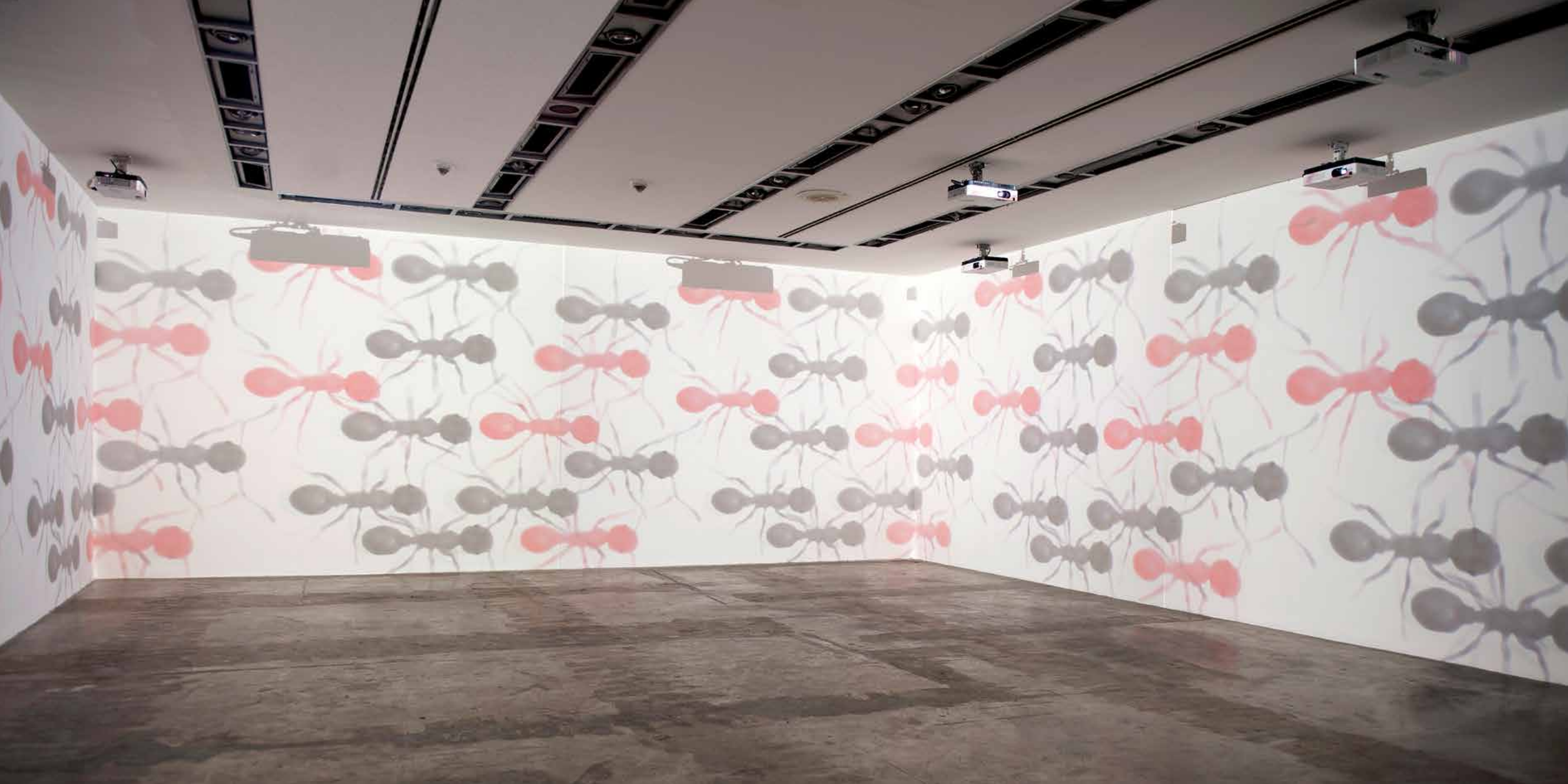

Metamorfoz, 2001
Video (6 dk/loop)

Metamorphosis, 2001
Video (6 min/loop)

İstanbul'un Ritmi
The Rhythm of Istanbul

Sanatçılar / Artists:

Angela Bulloch
Peter Kogler
Julian Opie
Tony Oursler
Stephan Reusse
Elisabeth Wallner

Küratör / Curator:

Gisela Winkelhofer

18 Eylül - 30 Ekim 2010
September 18th - October 30th, 2010

Akbank Sanat Akbank Art Center
İstiklâl Caddesi No: 8
34435 Beyoğlu, İstanbul
T: (0212) 252 35 00/01
www.akbanksanat.com

Küratör Curator
Dr. Gisela Winkelhofer

Metin Text
Dr. Gisela Winkelhofer

Çeviri Translation
Selin Dingiloğlu
Nuşin Odelli

Tasarım Design
Publicis Yorum

Baskı Print
Figür Grafik ve Matbaacılık
Cendere Caddesi No: 11 Kâğıthane, İstanbul
T: (0212) 294 53 00